

Arrest

nr. 188 539 van 16 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. KEULEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Algerijnse nationaliteit te bezitten en een Arabische soenniet te zijn. U bent afkomstig van de stad Beni Saf (Algerije), waar u samen met uw ouders en broers woonde. U ging naar school tot het 1ste secundair. U heeft als visser gewerkt. Uw broer H. R. (...) kwam in 2010 naar België omdat hij was gehuwd.

Toen u jong was leerde u M. H. (...) kennen. Haar grootmoeder woonde rechtover uw huis in Beni Safi en zij kwam er vaak op bezoek. M. (...)’s vader, A. (...), had in 1999 Algerije verlaten en woonde sindsdien in België. In 2010 liet hij zijn familie overkomen vanuit Algerije. U wilde graag met M. (...)

huwen maar uw familie was hier op tegen. Zij wilden dat u huwde met uw nicht. In maart 2013 verliet u Algerije zonder dat uw familie hier van op de hoogte was. Samen met enkele vrienden had u een rubberboot gekocht in Algerije. Jullie waren zeven dag op zee toen een grote boot jullie opmerkte en de havenpolitie verwittigde. Jullie werden per helikopter aan land gebracht in Spanje waar u 22 dagen verbleef. U kreeg in Spanje een tijdelijke verblijfsvergunning, onderdak en wat geld. U reisde verder naar België om bij M. (...) te zijn. In mei 2013 kwam u aan in België.

In april 2014 huwden jullie in de Hasselt en jullie kregen twee dochters. Toen u uw moeder informeerde over het huwelijk zei ze dat u haar zoon niet meer was. In mei 2014 vroeg u asiel aan, maar u kwam niet opdagen voor uw interview bij DVZ. U probeerde ook nog via de regularisatieprocedure 9bis verblijfspapieren voor België te bekomen.

Tijdens uw verblijf in België kwam u meerdere keren in aanraking met de politie. Op 5 december 2016 werd er een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van het Belgisch grondgebied (bijlage 13septies). U werd aangehouden en overgeplaatst naar het gesloten centrum te Vottem. Op 3 mei 2017 werd een repatriëring naar Algerije voorzien, maar deze werd geannuleerd omdat u op 2 mei 2017 asiel hebt aangevraagd.

U wilt niet terugkeren naar Algerije omdat u omwille van uw huwelijk niet meer welkom bent bij uw familie en omdat u uw vrouw en kinderen niet wil achterlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw huwelijksakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen in Algerije geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève, meer bepaald ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze van louter familiale aard zijn. De familiale problemen die u aanhaalt worden bovendien ongelooftwaardig bevonden door het CGVS.

U verklaart dat u niet kan terugkeren naar Algerije omdat u zonder toestemming van uw familie bent gehuwd met uw vrouw M. H. (...). U zou omwille van deze reden in conflict zijn met uw familie en uw moeder zou hebben gezegd dat u haar zoon niet meer bent (Gehoorverslag CGVS, p. 6). Aan deze verklaring kan weinig geloof worden gehecht, gezien u in februari 2014, bij een onderzoek naar het huwelijk tussen u en uw vrouw (zie administratief dossier), het volgende verklaarde: 'Beide families wisten dat we gingen trouwen. Onze ouders kennen mekaar goed. Vanaf het ogenblik dat ik in Spanje was heb ik mijn ouders gebeld waar ik was en wisten en begrepen ook zij mijn beslissing om te huwen. Niemand van de families was hierop tegen'. U tijdens het gehoor geconfronteerd met deze verklaring, zegt dat ze niet wisten wie het meisje was en dat uw broer H. (...) u had aangeraden pas te zeggen met wie u huwde, nadat u was gehuwd, zo zouden uw ouders voor voldongen feiten staan (CGVS, p. 12). Het CGVS kan weinig geloof hechten aan deze verklaring. Ook uw vrouw verklaarde immers in het onderzoek naar jullie huwelijk dat 'iedereen akkoord was dat we gingen trouwen. Iedereen wist al van onze relatie in Algerije' (zie administratief dossier). Het lijkt er dan ook op dat uw familie geen problemen heeft met uw huwelijk met M. H. (...). Wat meer is, u zegt nog steeds contact te hebben met uw jongste broer in Algerije (CGVS, p. 6). Ook uw broer die in België verblijft, ziet en spreekt u nog (CGVS, p. 10). Gezien bovenstaande vaststelling acht het CGVS het ongelooftwaardig dat u niet kan terugkeren naar Algerije omwille van familiale problemen.

Voorts hebt u evenmin aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van een terugkeer naar Algerije. Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde familiale problemen in uw land van herkomst, als hier al enig geloof aan kan worden gehecht, quod non, (cf. supra) onvoldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er dient nog te worden aangestipt dat u, ondanks uw onafgebroken verblijf in België sinds mei 2013, voor het eerst asiel aanvraag in mei 2014. U kwam niet opdagen voor uw gehoor bij de DVZ en werd daarom geweigerd (zie administratief dossier). U vroeg een tweede keer asiel aan op 2 mei 2017 en dit nadat u werd aangehouden, naar een gesloten centrum werd overgebracht en werd geconfronteerd met een repatriëring naar uw land van herkomst. Deze laattijdige asielaanvraag bevestigt andermaal dat u geen nood hebt aan internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij alle motieven van de bestreden beslissing, meer in het bijzonder het niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, betreffende het ongeloofwaardig bevinden van de voorgehouden familiale problemen, het onvoldoende zwaarwichtig zijn in het kader van de beoordeling van de subsidiaire bescherming en het laattijdig aanvragen van het asiel, *in concreto* ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van

de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Algerije een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde huwelijksakte en de uitgebreide documenten buiten de asielprocedure (administratief dossier, stukken 8 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal in het Gesloten Centrum in Vottem van 18 mei 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Daar waar verzoekende partij nog lijkt te suggereren dat verwerende partij haar had dienen te confronteren met de elementen waarop zij haar beslissing zou steunen zodat zij nog de nodige tekst en uitleg kon geven of stukken voorleggen, wijst de Raad er evenwel op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve en dat er voor de commissaris-generaal geen verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat. Bovendien schrijft geen enkele rechtsregel voor dat de commissaris-generaal de asielzoeker op voorhand dient te confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is de bestreden beslissing te nemen.

2.2.6. Aangaande de bemerking van verzoekende partij dat een evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen had moeten gebeuren, wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel, in de mate dat verzoekende partij een afweging wenst tussen de negatieve beslissing en de gevolgen van de verwijdering, onder deze vorm in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

J. BIEBAUT